

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 7Tos/7/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8116010156
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Tobiaš
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2016:8116010156.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Tobiaša a sudcov JUDr. Mariána Sninského a JUDr. Moniky Halkociovej, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 24.05.2016, v trestnej veci odsúdeného U. P. o sťažnosti okresného prokurátora proti uzneseniu Okresného súdu Prešov sp. zn. 4PP/9/2016 zo dňa 10.03.2016 takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. z a m i e t a sťažnosť okresného prokurátora.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením okresný súd podľa § 415 ods. 1 Tr. por. v spojení s § 66 ods. 1 písm. a) Tr. zák. odsúdeného: U. P., nar. XX.X.XXXX v L., I. XXXX/XXX, prechodne bytom L., T. XX, toho času vo výkone trestu odňatia slobody v Ústave na výkon väzby a Ústave na výkon trestu odňatia slobody Prešov podmiennečne prepustil z výkonu trestu odňatia slobody uloženého rozsudkom Okresného súdu Prešov sp. zn. 41T/65/2014 zo dňa 8.8.2014 v trvaní 2 rokov. Podľa § 68 ods. 1 Tr. zák. určil skúšobnú dobu podmiennečného prepustenia v trvaní 3 rokov.

Proti tomuto uzneseniu ihneď po jeho vyhlásení, priamo do zápisnice o verejnom zasadnutí podal okresný prokurátor sťažnosť. V dodatočne písomne predložených dôvodoch sťažovateľ uviedol, že hoci odsúdený po formálnej stránke splnil všetky podmienky a počas výkonu trestu odňatia slobody bol bezproblémový, pretože svojim konaním a plnením povinnosti preukázal polepšenie a možno od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, nie sú splnené podmienky pre prepustenie odsúdeného na slobodu, pretože odsúdený spáchal závažný trestný čin, keď pod vplyvom alkoholu spôsobil nenapraviteľný následok, t.j. smrť a ďalšiemu spolujazdcovi ťažké zranenie, pričom nie je známe, či odčinil škodlivé následky, či prejavil ľútosť a akým spôsobom voči rodine nebohého. Okresný prokurátor vyjadril názor, že vždy je potrebné vidieť aj následok a trest by mal byť mementom aj pre ďalších účastníkov cestnej premávky, pretože nehodovosť je vážnym celospoločenským problémom a uložený trest jednému by mal byť poučením aj pre ďalších účastníkov cestnej premávky. Navrhol, aby krajský súd zrušil rozhodnutie okresného súdu a vo veci sám rozhodol tak, že žiadosť ods. U. P. o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody zamietne.

K podanej sťažnosti sa písomne vyjadril ods. U. P. tak, že všetko je mu nesmierne ľúto, je to pre neho poučenie na celý jeho život, pričom rodinám nebohého a poškodeného sa ospravedlnil. Rodina nebohého ho berie, ako svojho ďalšieho syna s tým, že u nich má dvere otvorené dokorán. Zároveň prehlásil, že bude viesť usporiadaný život a nebude pre spoločnosť problémom.

Na základe podanej sťažnosti preskúmal krajský súd v zmysle ustanovenia § 192 ods. 1 Tr. por. správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, a konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia a dospel k záveru, že sťažnosť okresného prokurátora nie je dôvodná.

Súd prvého stupňa správne zistil, že U. P. bol rozsudkom Okresného súdu Prešov sp. zn. 41T/65/2014 zo dňa 08.08.2014 uznaný vinným zo spáchania prečinu usmrtienia podľa § 149 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák. a prečinu ublíženia na zdraví podľa § 158 Tr. zák., za čo mu bol uložený úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 2 rokov so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia a trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkých druhov na dobu 7 rokov. Je nepochybné, že odsúdený v danom prípade vykonával trest odňatia slobody uložený za prečiny spáchané z nedbanlivosti pod vplyvom alkoholu neprispôsobením technickému stavu vozidla (ojazdené zadné pneumatiky). Uvedeným rozsudkom bola schválená dohoda o vine a treste uzatvorená medzi prokurátorom Okresnej prokuratúry v Prešove a obvineným U. P. zo dňa 04.06.2014. Zo spisu vyplýva, že odsúdený uznal svoju vinu v plnom rozsahu, trest prijal, prejavil ľútosť a za svoje konanie sa poškodeným ospravedlnil. Odsúdený začal vykonávať trest odňatia slobody dňa 04.02.2015, ktorý vykonáva v Ústave na výkon väzby a Ústave na výkon trestu odňatia slobody v Prešove.

Z písomného hodnotenia odsúdeného, vypracovaného Ústavom na výkon väzby a Ústavom na výkon trestu odňatia slobody Prešov a prednesu zástupcu ústavu, vyplýva, že správanie, vystupovanie a celkové dodržiavanie ústavného poriadku odsúdeným možno hodnotiť ako vzorné. Je zaradený v otvorenom oddelení. Pracovne je zaradený mimo ústavu na nestráženom pracovisku s voľným pohybom a jeho pracovná morálka je dlhodobo hodnotená kladne. Bola mu 33-krát povolená vychádzka s družkou v mieste výkonu trestu mimo otvoreného oddelenia a spolu 4-krát mu bola povolená vychádzka mimo ústavu na čas neprevyšujúci 48 hodín, pričom z vychádzok sa vrátil riadne a včas. Okrem pochvaly mu bolo udelené mimoriadne voľno na opustenie ústavu ako najvyššia forma disciplinárnej odmeny. Disciplinárne potrestaný nebol. Zapája sa do vzdelávacích a športových aktivít. Z dotazníka sociálneho zlyhania vyplýva priaznivá resocializačná prognóza - riziko sociálneho zlyhania nízke. Vzhľadom na uvedené riaditeľ Ústavu na výkon väzby a Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Prešov odporučil odsúdeného podmiennečne prepustiť z výkonu trestu odňatia slobody.

Podľa § 34 ods. 1 Tr. zák. trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Podľa § 66 ods. 1 písm. a) Tr. zák. súd môže odsúdeného podmiennečne prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, a ak ide o osobu odsúdenú za prečin po výkone polovice uloženého nepodmiennečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmiennečného trestu odňatia slobody.

Námietky okresného prokurátora (ktorý sám konštatuje splnenie trestným zákonom požadovaných podmienok na podmiennečné prepustenie odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody), že okresný súd nezohľadnil následok spôsobený skutkom, za ktorý bol U. P. odsúdený, nemožno akceptovať.

Zmyslom účelu trestu nie je za každých podmienok trvať na výkone trestu odňatia slobody bez ohľadu na jeho doterajšiu preukázateľnú účinnosť, na správanie sa odsúdeného počas výkonu trestu a bez ohľadu na jeho predpokladané správanie po prípadnom prepustení na slobodu.

Trestný zákon aj v tomto prípade umožňuje prijať rozhodnutie, ktorým sa odsúdenému po splnení zákonných podmienok umožní spôsobom svojho života preukázať, že ďalší výkon zvyšku trestu odňatia slobody nie je na dosiahnutie účelu trestu potrebný.

Po preskúmaní spisového materiálu aj krajský súd dospel k záveru, že v prejednávanej veci sú splnené tak formálne (polovicu trestu odňatia slobody odsúdený vykonal 04.02.2016), ako aj materiálne predpoklady pre podmiennečné prepustenie odsúdeného z výkonu uloženého trestu odňatia slobody. Ods. U. P. vykonáva uložený trest v ústave na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia, za okolností, že ide o jeho prvé odsúdenie. Vo výkone trestu odňatia slobody je prvýkrát a jeho správanie je na požadovanej úrovni. Popri riadnom plnení si svojej povinnosti podrobiť sa podmienkam výkonu tohto druhu trestu v zariadení na to určenom, jeho správanie možno hodnotiť ako príkladné do tej miery, že mu počas výkonu trestu opakovane bolo umožnené zdržiavať sa mimo ústavu. Nebol disciplinárne potrestaný, čo svedčí o jeho ochote a schopnosti vyhýbať sa protispoločenskému

konaniu. Pracovné povinnosti si plní zodpovedne, podáva dobré pracovné výkony. Sociálny kontakt so svojimi blízkymi osobami udržiava. Riziko sociálneho zlyhania, a teda aj riziko spáchania ďalšej protispoločenskej činnosti, je nízke. Vychádzajúc z uvedeného aj krajský súd je toho názoru, že odsúdený plnením svojich povinností a svojim správaním vo výkone trestu odňatia slobody preukázal polepšenie a možno dôvodne predpokladať, že v budúcnosti povedie riadny život; teda, že na nápravu odsúdeného postačoval a preventívne pôsobil už doterajší výkon trestu odňatia slobody a preto jeho ďalší výkon už nie je nevyhnutný.

Na záver sa ešte žiada uviesť, že v súlade s účelom trestu, v ktorom bola zohľadnená aj povaha spáchaných prečinov súd prvého stupňa postupoval správne, aj v tom, že odsúdenému určil skúšobnú dobu v trvaní 3 rokov. V tomto smere považuje krajský súd za potrebné vo vzťahu k ods. U. P. uviesť, že je v jeho záujme viesť riadny život a ani z nebanlivosti nepáchať žiadnu trestnú činnosť.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti krajský súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.
jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.